

**Громадська організація
«Київська наукова організація
педагогіки та психології»**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
НАУКОВИХ РОБІТ**

учасників міжнародної
науково-практичної конференції:

**«СУЧАСНА СИСТЕМА ОСВІТИ
І ВИХОВАННЯ: ДОСВІД МИНУЛОГО –
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ»**

5–6 жовтня 2018 року

Київ
2018

УДК 37.01(063)

С 91

Сучасна система освіти і виховання: досвід минулого – погляд у майбутнє: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, Україна, 5–6 жовтня 2018 року). – К.: ГО «Київська наукова організація педагогіки та психології», 2018. – 128 с.

УДК 37.01(063)

С 91

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасна система освіти і виховання: досвід минулого – погляд у майбутнє». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ

Горман О. М., Почітаєва О. І., Троян Л. М.

ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ 8

Пліско Є. Ю.

ВНЕСОК А. С. МАКАРЕНКА У ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД
СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ
НЕПОВНОЛІТНІХ ПРАВОПОРУШНИКІВ 11

Токуєва Н. В.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ДІТЕЙ-СИРИТ
У НАУКОВО-ПРАКТИЧНОМУ ДОРОБКУ
М. АНДРІЄВСЬКОГО (1922–1998 РР.) 13

Хить Р. Г.

ПЕРЕДУМОВИ І СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ
МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ
МАТЕМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ 16

СЕКЦІЯ 2. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

Байдюк Л. М., Сич М. В.

СУТНІСТЬ ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ
В УЧНІВСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ 19

Васильєва М. П.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В РІЗНОВІКОВІЙ НАВЧАЛЬНІЙ ГРУПІ 20

Кирієнко Д. С.

ВПЛИВ ШКІЛЬНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ І ПІДЛІТКІВ 23

Кожем'яко Н. В.

НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ 26

Ляшок І. І.

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ЯК КЛЮЧОВИЙ ОРІЄНТИР
СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ 28

Ніколаснко О. В., Олексієнко О. М.

КОУЧИНГ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ 31

Почуєва В. В.

ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГИИ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОЦЕССЕ 34

Рибалка К. О. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	36
Скидан М. В. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО РОБОТИ З БАТЬКАМИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	39
Скудар В. В. ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРНО-КРИТИЧНИХ СТАТЕЙ М. ЗЕРОВА НА УРОЦІ ЛІТЕРАТУРИ	43
Тамаркіна О. Л. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ	45
Тімашова О. А. МЕТОД ПРОЕКТІВ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ.....	47
Філіппова Л. В. ВИМОГИ ДО ВИЩОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	50
Шапошник А. М., Лазарєва Т. А. МЕТОДИКИ, КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СФОРМОВАНOSTІ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ ПІДГОТОВЧИХ ВІДДІЛЕНЬ	52
Шопіна К. К. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОЇ ПІДТРИМКИ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ОСНОВ ПРОГРАМУВАННЯ ЗАСОБАМИ SCRATCH	54
СЕКЦІЯ 3. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	
Аржанухіна С. В., Салюкова Г. Ю. ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.....	57
Євдоченко О. С. ЩОДО УМОВ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ХІМІКІВ	60
Капінус О. С. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОЯВ СУБ'ЄКТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	62
Купчак М. Я. ФУНКЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ЕКОЛОГО-ПРАВОВОГО НАВЧАННЯ КУРСАНТІВ І СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	64

Філіппова Л. В., кандидат хімічних наук, доцент,
доцент кафедри медичної та загальної хімії

*Національний медичний університет
імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна*

ВИМОГИ ДО ВИЩОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасні вимоги до фармацевтичної освіти пов'язані з вмінням своєчасно надавати інтегровану фармацевтичну допомогу пацієнту, а саме до таких допомог включено: інформаційно-комунікативна, законодавча, технологічна та аналітична. Фармацевтична освіта, внаслідок швидкого розвитку, вимагає в останні роки від студента спроможність виявляти професійну мобільність на міжнародному рівні, а саме: швидке реагування на зміни, які відбуваються як у сучасному житті, так і, фармацевтичному бізнесі. Тому більшість вищих навчальних фармацевтичних закладів намагаються навчити майбутніх фармацевтичних співробітників швидко використовувати знання окремих дисциплін.

Як показав аналіз літературних даних [1-4] вищі навчальні заклади ставлять перед собою одне із основних завдань, навчити студента професійно-творчому напрямку, тобто самоосвітній діяльності. Ця риса є вирішальною та дозволяє студенту залишатися конкурентоспроможним на міжнародному ринку праці.

Сучасні вимоги до освіти останнім часом змінюються внаслідок розвитку ринкових відносин в медичній та фармацевтичній галузі. На даний момент головна вимога це підготовка майбутнього фармацевта до конкурентоспроможності. Щоб це досягнути потрібно повністю переосмислити увесь хід історії розвитку фармацевтичної освіти з метою наближення її до світових стандартів.

Якщо розглянути освіту за кордоном, то всі країни можна умовно поділити на дві групи:

- Країни які мають утилітарний характер освіти.
- Країни, які мають академічний характер освіти.

Тобто, такі країни, як США, Канада, Англія, Австралія в цих країнах переважає позиція «філософії та педагогіки драматизму». Освіта в цих країнах носить децентралізований характер, це можна пояснити тим моментом, що в країнах довгий час не розроблялися єдині державні критерії освіти.

До другої групи належать такі країни, як: Італія, Франція, Японія, Україна, Росія. Саме в цих країнах освіта носила та продовжує носити академічний характер, так би мовити «енциклопедійний» характер. В цих країнах завжди існували державні навчальні плани і програми, які постійно дотримувалися школи та вищі навчальні заклади.

Якщо в країнах першої групи поступово намагаються вирішити проблеми пов'язані зі знаннями студентів за допомогою розширення обсягів в програмах направлених на природничі науки. То в другій групі навпаки спостерігається скорочення обсягу обов'язкового змісту.

Фармацевтична освіта в Україні завжди мала і має велику та специфічну особливість, це фармацевтична опіка та фармацевтична допомога. Ці дві особливості направлені на населення, саме за допомогою фармацевтичних кадрів населення забезпечено всіма товарами аптечного асортименту, населення може отримати консультативні послуги стосовно лікарського засобу та пораду з питання вибору найкращого та найефективнішого засобу, правил зберігання та строку придатності.

Фармацевтична вища освіта вимагає від фахівця наступне:

- наукового пошуку та розробки лікарських препаратів;

- виявлення потреби препаратів, їх широке виробництво;
- всебічне вивчення властивостей лікарських засобів, їх аналіз, синтез, стандартизацію, реєстрацію;
- чіткий контроль якості лікарських препаратів;
- вірну реалізацію та застосування за призначенням;
- фармацевтичну опіку;
- постійна підготовка та перепідготовка фармацевтичних кадрів.

Фармацевтична освіта завжди мала і має велику та специфічну особливість, це фармацевтична опіка та фармацевтична допомога. Ці дві особливості направлені на населення, саме за допомогою фармацевтичних кадрів населення забезпечено всіма товарами аптечного асортименту, населення може отримати консультативні послуги стосовно лікарського засобу та пораду з питання вибору найкращого та найефективнішого засобу, правил зберігання та строку придатності.

Все це може фармацевт досягнути лише тоді, коли вміє правильно спланувати свою самостійну роботу[5], самоорганізуватися для постійного самостійного розвитку, а цьому його навчають у вищих фармацевтичних закладах України.

Також вища освіта надає майбутнім фармацевтичним працівникам можливість володіти психолого-педагогічними вміннями та навичками, для того, щоб виконувати свої професійні обов'язки. Це дуже допомагає працювати в тісному контакті з пацієнтами, лікарями. Фармацевтичний працівник завжди спілкується з лікарями інформуючи їх про нові лікарські засоби, про профілактичні та діагностичні препарати. Тому фармацевт повинен бути впевненим в собі та в своїх діях. Одночасно фармацевтичні працівники також повинні бути озброєними знаннями психології, щоб визначити пацієнта або відвідувача з агресією, для запобігання конфліктної ситуації. Майбутній провізор повинен бути озброєним знаннями етики та деонтології у вирішенні конфліктних ситуацій з лікарями, відвідувачами аптеки.

Фармацевт повинен чітко дотримуватися також правил виписування рецепту; під час спілкування з лікарями правильно підбирати дозування лікарських засобів, щоб не нашкодити пацієнту; вірно складати раціональну схему прийому лікарських засобів, щоб уникнути помилки, яка буде коштувати пацієнту здоров'я або життя.

Потрібно не забувати, що саме вища фармацевтична освіта формує у людей дві культури. Перша культура, яка є загальною культурою особистості. Ця культура відображає ступень особи до створення цінностей. Та друга культура – професійна, яка відображає професіональні навички та знання діяльності та підготовку до неї. Фармацевт повинен сприймати свою роботу, як частину діяльності всієї системи здравоохорони.

Література:

1. Материали IV міжнародної конференції «Медицинское образование XXI века» / Дейкало В.П., Турина Н.С., Коневалова Н.Ю., Матлавска И.А. Витебск, 2006. – С. 19-21.
2. Golz R, Mayrhofer W. Education in Germany. An overview of developments in the unification process. Canada, 2000. – P. 70.
3. Inside interactive Technologies in education and training. Issue 56, 14 August 1991. – Derby.: Inside IT, 1991.
4. Philip C. Schlechty. Schools for the 21st Century. – San Francisco, 1990. – 164 p.
5. Філіппова Л.В. Самостійна робота студентів у вищих навчальних медичних закладах, як чинник професіоналізму // Педагогічні науки: Теорія, історія, інноваційні технології, 2010, Суми, № 5 (7), с. 359-367.